24/01/2021

Μητρ. Βεροίας: “Ο Θεός μας χαρίζει τα πάντα από την αγάπη του”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 24 Ιανουαρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στην πρώτη Θεία Λειτουργία (7:00 – 9:00) που τελέστηκε στον Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά Ναούσης.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: *“Ο Θεός μας χαρίζει τα πάντα από την αγάπη του, αλλά αυτό δεν μας απαλλάσ-σει από την υποχρέωση να τον ευ-χαριστούμε και να του εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας. Δεν μας απαλ-λάσσει από το χρέος να λέμε «δόξα σοι, ο Θεός» για όσα μας προσ-φέρει”.*

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ:

«Καὶ ἠκολούθησεν αὐτῷ δοξάζων τόν Θεόν». Μέ αὐτή τή φράση ὁλοκληρώνει ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Λουκᾶς τήν πε-ριγραφή τῆς θεραπείας τοῦ τυφλοῦ τῆς

Ἰεριχοῦς. Ἕνας τυφλός ἐπαιτεῖ καθισμένος ἔξω ἀπό τήν εἴσοδο τῆς πόλεως. Καί ὅταν ὁ Χριστός περνᾶ καί ὁ τυφλός πληροφορεῖται ποιός εἶναι, ζητᾶ τό ἔλεός του, ζητᾶ ἀπό Αὐτόν πού εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου νά τοῦ χαρίσει τό φῶς τῶν ὀφθαλμῶν. Ὁ Χριστός, ὅπως πά-ντα, ἀνταποκρίνεται στό αἴτημά του, ἀφοῦ τόν ρωτήσει ἄν πιστεύει. Καί τό θαῦμα γίνεται καί ὁ τυφλός ἀναβλέπει. Καί δέν ἀναβλέπει μό-νο σωματικά ἀλλά καί ψυχικά. Γι᾽ αὐτό καί μόλις θεραπεύεται, ἀκο-λου-θεῖ τόν Ἰησοῦ καί δοξάζει τόν Θεό.

Ἄς θυμηθοῦμε γιά λίγο τό θαῦμα τῆς προηγούμενης Κυριακῆς. Ἄς θυμηθοῦμε τό θαῦμα τῆς ἰάσεως τῶν δέκα λεπρῶν καί τήν ἐπιστρο-φή ἑνός μόνο ἀπό αὐτούς, γιά νά εὐχαριστήσει τόν Χριστό γιά τήν ὑγεία πού τοῦ χάρισε. Πόση διαφο-ρά μέ τόν πρώην τυφλό τῆς σημε-ρινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς!

Ἄν οἱ ἐννέα λεπροί ξεχνοῦν τόν εὐεργέτη τους, ξεχνοῦν ἐκεῖνον πού τούς ἀπάλλαξε ἀπό μία φοβε-ρή σωματική ἀσθένεια καί τούς ἔδωσε τή δυνατότητα νά ζήσουν καί πάλι κανονικά μέσα στήν ἀν-θρώ-πινη κοινωνία, μέσα στήν οἰκο-γένειά τους, ὁ θεραπευθείς τυφλός ἀνήκει στούς εὐγνώμονες. Ἀκολουθεῖ τόν Χριστό ὡς ἀνταπό-δοση εὐγνωμοσύνης γιά τή δωρεά του καί ἀπονέμει τήν πρέπουσα δό-ξα στόν αἴτιο παντός ἀγαθοῦ Θεό.

Εὐγνωμοσύνη καί δοξολογία εἶναι τά δύο μηνύματα τοῦ σημε-ρινοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος. Εἶναι δύο ὀφειλές πού ἔχει κάθε ἄν-θρωπος πρός τόν Θεό καί συγ-χρό-νως δύο ἀρετές, τίς ὁποῖες καλούμεθα ὅλοι νά ἀποκτήσουμε. Γιατί ποιός ἀπό ἐμᾶς δέν ὀφείλει εὐγνωμοσύνη στόν Θεό; Ποιός ἀπό ἐμᾶς δέν ἔχει γίνει ἀποδέκτης τῶν δωρεῶν καί τῶν εὐεργεσιῶν του ὄχι μία μόνο φορά ἀλλά καθημε-ρινά.

Ἂν σκεφθοῦμε ὅτι ὀφείλουμε τή ζωή καί τήν ὕπαρξή μας στόν Θεό· ἄν ἀναλογισθοῦμε ὅτι τοῦ ὀφεί-λου-με ὅ,τι ἔχουμε, ὅ,τι ἐπιτύχαμε καί ὅ,τι ἀποκτήσαμε στή ζωή μας· ἄν συνειδητοποιήσουμε πόσα ἀγα-θά ἔχουμε ἐμεῖς σέ σύγκριση μέ ἄλ-λους ἀδελφούς μας πού τά στε-ροῦνται· ἄν συναισθανθοῦμε πόση εὐγνωμοσύνη ὀφείλουμε στόν Θεό γιά τήν ὑγεία καί τήν προστασία πού μᾶς χαρίζει, καί ἄν ἀπό τήν ἄλλη πλευρά σκεφθοῦμε πόσες φο-ρές θυμόμαστε νά τόν εὐ-χα-ριστή-σουμε γιά ὅλα αὐτά τά πολύ-τιμα δῶρα πού ἀπολαμβά-νουμε, πόσες φορές περνᾶ ἀπό τόν νοῦ μας νά δοξάσουμε τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ γιά ὅλα ὅσα μᾶς χαρίζει, τότε θά δια-πιστώσουμε πόσο ἀπέχουμε ἀπό τή συμπεριφορά τοῦ τυφλοῦ τοῦ σημε-ρινοῦ εὐαγγελίου. Τότε θά διαπιστώσουμε ὅτι ἀντιμετωπί-ζου-με ὅλες τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ σάν νά ἦταν αὐτονόητες, σάν νά ἦταν ὑπο-χρεωμένος ὁ Θεός νά μᾶς τίς χαρίσει.

Αὐτό ὅμως δέν ἰσχύει. Ὁ Θεός μᾶς χαρίζει τά πάντα ἀπό τήν ἀγάπη του, ἀλλά αὐτό δέν μᾶς ἀπαλλάσ-σει ἀπό τήν ὑποχρέωση νά τόν εὐ-χαριστοῦμε καί νά τοῦ ἐκφράζουμε τήν εὐγνωμοσύνη μας. Δέν μᾶς ἀπαλ-λάσσει ἀπό τό χρέος νά λέμε «δόξα σοι, ὁ Θεός» γιά ὅσα μᾶς προσ-φέρει. Προτιμότερο, ἔλεγε κάποιος σύγχρονος Ἁγιορείτης μοναχός, εἶναι νά λέμε «Δόξα σοι, ὁ Θεός» παρά νά λέμε «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με».

Αὐτό ἰσχύει ἀκόμη περισσό-τερο, γιά τίς περιπτώσεις στή ζωή μας πού ζητήσαμε τή βοή-θεια τοῦ Θεοῦ, πού ζητήσαμε νά μᾶς χαρίσει κάτι πού εἴχαμε ἀνάγκη καί

παρότι Ἐκεῖνος ἱκανοποίησε τό αἴτημά μας, ἐμεῖς ξεχάσαμε νά τόν εὐχα-ρι-στήσουμε.

Πόσο θλιβερό εἶναι αὐτό καί πόσο ἐπιζήμιο γιά τήν ψυχή μας, γιατί ἡ ἀγνωμοσύνη μας καί ἡ ἀδιαφορία μας δείχνουν τήν ὑπερηφάνεια καί τόν ἐγωισμό. Γιατί εἶναι σάν νά λέμε στόν Θεό ὅτι δέν ἔχουμε τήν ἀνάγκη του ἤ ὅτι εἶναι ὑποχρεω-μέ-νος νά μᾶς εὐεργετεῖ.

Ἀλλά ὁ Θεός δέν ἔχει ἀνάγκη οὔτε ἀπό τήν εὐχαριστία μας οὔτε ἀπό τή δοξολογία μας· αὐτές ἐκφρά-ζουν τή δική μας στάση ἔναντι τοῦ εὐεργέτου μας, γίνονται ἀφορμή νά γνωρίσουν καί ἄλλοι ἀδελφοί μας τόν Θεό καί ἀκόμη παρακινοῦν τόν Θεό νά μᾶς χαρίσει καί ἄλλες δωρεές καί εὐλογίες.

Ὁ τυφλός ὅμως τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς μᾶς διδά-σκει καί κάτι ἀκόμη. Καί αὐτό εἶναι ὅτι ἡ εὐγνωμοσύνη μας γιά τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ καί ἡ δοξολογία μας πρός Αὐτόν δέν θά πρέπει νά περιορί-ζε-ται μόνο στά λόγια, ἀλλά νά ἐκφράζεται καί μέ τά ἔργα μας. Ὁ θεραπευθείς τυφλός δέν εὐχα-ρί-στησε ἁπλῶς τόν Χριστό γιά τήν ἴαση πού τοῦ χάρισε, ἀλλά καί «ἠκο---λούθησεν αὐτῷ», δείχνοντας ἔμπρακτα τήν εὐγνωμοσύνη του.

Γι᾽ αὐτό, ἄς ἀκολουθήσουμε καί ἐμεῖς τό παράδειγμά του καί ἄς μήν παραλεί-πουμε νά εὐχαριστοῦμε καθημε-ρινά τόν Θεό γιά τίς ἄπειρες δω-ρεές του καί νά τόν δοξάζουμε γιά ὅσα μᾶς χαρίζει. Κυρίως ὅμως ἄς τόν εὐχα-ρι-στοῦμε καί ἄς τόν δοξάζουμε μέ τή ζωή μας καί μέ τήν προσπάθειά μας νά ζοῦμε σύμ-φωνα μέ τό θέλημά του, γιά νά συνοδεύει καί ἐμᾶς ἡ χάρη καί τό ἔλεός του πάντοτε καί ἰδιαίτερα τήν περίοδο αὐτή τή δύσκολη, τήν ὁποία διερχόμεθα· νά ζητοῦμε τό ἔλεος καί τήν προστασία του Θεοῦ, ἀλλά καί νά μήν ξεχνοῦμε νά τόν εὐχαριστοῦμε καί νά τόν δοξολογοῦμε.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ